

- Thank you for sharing your story with me

(Rarotonga, Ngatangiia, 29. februar 2003)

Jeg har hørt det sagt noen ganger og jeg har vel sagt det selv også, -takk for at du delte din historie med meg. Det finnes de som vil hevde at det bare er en talemåte. Allikevel. Når denne siste lille epistelen skrives om månedene her på Cook-øyene, kjennes det som om nettopp **det** har vært noe av det viktigste. Historiene. Vi har hørt historier, vi har fortalt historier og sant å si har det blitt skapt en del historier også mens vi har vært her. Og det er all grunn til å si takk.

Historiene har gitt innhold til reisen og de er blitt framført på alle tenkelige og utenkelige steder. På en flyplass, på en liten motu, på et diskotek, ved et bål, på en sliten bar, på en overfylt buss, på et styrhus-tak,

i te-selskap, vandrende i en forsteinet korallskog, på en kirkelunch, ved en sykeseng, over en elendig middag, i et lasterom, etter alt for mange øl, på et brennhett motorsykkelse, i skyggen av en palme, i dykkerutstyr sittende på et korallhode...

Historiefortellerne har vært barn, voksne og gamle. Det har vært kloke og sindige mennesker, og splitter pine gale mennesker. Noen har vært alvorlig syke, andre har nettopp blitt friske. Det har vært mennesker på vei hjem, andre på reise bort fra hjemsted og familie.

Noen ganger har historiene vært den lille og morsomme opplevelsen eller anekdoten. Andre ganger et helt epos om livet, - en livshistorie. Historiene har rommet alt fra tragedier og oppbrudd, til lykkelige stunder, savn, kjærlighet og enda til svart hat. Vi har fått historier og gitt dem bort. Noen av dem har plutselig vært der, andre har kommet fram fordi vi har bedt om dem.

Vi har også fått historier vi ikke har bedt om, og som kanskje ingen andre

skulle ha hørt. Kanskje var det noen et sted som *burde* blitt fortalt dem, men som aldri fikk høre dem...

Historiene som er blir framført, er sjelden den fulle og hele sannheten, men de er som oftest sanne for dem som forteller dem. De er et uttrykk for hvordan en opplevelse eller situasjon så ut fra vedkommendes kant, - eller kunne ha sett ut.

I historiene kan vi legge til og trekke fra. Vi kan forstørre og forminske, lage kontraster, fargelegge, bygge ut vår egen rolle, være forteller eller deltager. Vi er regissører som bestemmer form og innhold. Slik blir historiene og fortellingene mer spennende, morsommere, tydelige og definitivt til noe mer enn et referat av den kjølige, objektive sannhet.

Noen opplevelser lar seg ikke gjenfortelle. Vi finner ikke ord, eller det finnes ikke ord... Vi har hatt en del slike opplevelser på denne reisen og vi vet at det bare er den som har opplevd det samme som oss selv som vil kunne forstå. Derfor er det godt at vi er flere som reiser sammen.

- *Thank you for sharing your story with me.* Det å dele en historie er på sett å vis å by på seg selv. Man må være litt uredd, litt nysgjerrig, litt åpen og villig til å dele. Regelen er at man stort sett får mer enn en gir.

I går fortalte jeg en historie til Tau, Rose og Teara om en fjord som ligger utenfor huset vårt i Søgne, den er en del av det store havet. Av og til når det er vinter fryser den til is som vi kan gå på. Da kan vi hugge hull i isen med en øks og slippe fiskesnørene våre nedi. Er vi heldige får vi en fisk med skjegg som heter torsk og som er veldig god å spise med poteter og smeltet smør til. Så fyrer vi på det vi kaller peis og inntar hele måltidet innendørs. - Det var opplagt en imponerende historie.

Vi vet at det venter en del historier på oss i Bolivia og Peru. Vi vet ikke hvem som skal fortelle dem. Men det er sikkert noen der som i løpet av en måneds tid har fortalt oss en ny historie, - og de har fått høre en fra oss...

*Historieforteller
Petter Mathisen*

